

نگاه

خیابان لاله‌زار؛ از گذر فراموش‌شده تا موتور اقتصاد فرهنگی تهران در دوران پساجنگ

امیرحسین دهباشی

معمار ومرنگرمیراث معماری

همواره در دوره‌های پساجنگ، شهرها فقط به بازسازی ساختمان‌ها نیازمند نیستند، بلکه به احیای روح جمعی، بازگشت امید و خلق فضاهای عمومی زنده محتاج‌اند. تهران نیز اگر بخواهد در دوران پساجنگ وارد مرحله‌ای جدید از بازآفرینی اقتصادی و اجتماعی خود شود، ناگزیر است به ظرفیت‌های مغفول‌مانده شهری خود نگاهی نو داشته باشد. یکی از مهم‌ترین این ظرفیت‌ها، خیابان تاریخی لاله‌زار است؛ خیابانی که می‌تواند با یک بازتعریف هوشمندانه تحت برند «خیابان جشنواره»، به قطب گردشگری فرهنگی و موتور اشتغال‌زایی در این شهر تبدیل شود. شاید باید این چنین گفت که در جهان امروز، بازسازی شهرها پس از بحران و جنگ، دیگر صرفاً با ساخت پل و برج و بزرگراه تعریف نمی‌شود. بسیاری از شهرهای موفق دنیا فهمیده‌اند که «بازگشت زندگی» مهم‌تر از بازسازی فیزیکی است. به‌همین دلیل مفهوم تازه‌ای در برنامه‌ریزی شهری شکل گرفته که از آن با عنوان اقتصاد تجربه یا Experience Economy یاد می‌شود؛ مدلی که در آن، خیابان‌ها نه‌فقط مسیر عبور، بلکه زمینه تولید اقتصاد، فرهنگ، رویداد و اشتغال هستند. امروز شهرهایی مانند بارسلونا، استانبول و تقلیس بخش مهمی از درآمد شهری خود را از خیابان‌های فرهنگی و رویدادمحور به دست می‌آورند. تهران نیز در دوران پساجنگ، بیش از هر زمان دیگری به چنین نگاهی نیاز دارد. دراین‌میان، خیابان لاله‌زار می‌تواند به یکی از مهم‌ترین پروژه‌های بازآفرینی شهری پایتخت تبدیل شود، اما نه با الگوی سنتی «ماده‌راه‌سازی» که اغلب در ایران به چند سنگ‌فرش و نورپردازی و چند المان شهری محدود می‌شود. آنچه لاله‌زار نیاز دارد، یک بازتعریف مفهومی تحت برند «خیابان جشنواره» است؛ مدلی نو که خیابان را به یک سکوی دائمی رویدادهای فرهنگی و اقتصادی با ساعات فعالیتی بیش از فعالیت صنفی فعلی خود تبدیل می‌کند. تجربه جهانی نشان داده شهرهایی که روی «خیابان‌های رویدادمحور» سرمایه‌گذاری کرده‌اند، توانسته‌اند هم گردشگر جذب کنند و هم اقتصاد محلی را فعال کنند و هم با یک گام سریع و کم‌هزینه به خلق ثروت در سطح ملی دست یابند. لاله‌زار نیز چنین ظرفیتی دارد. این خیابان به دلیل موقعیت مرکزی، حافظه تاریخی و قابلیت پیوند با بافت فرهنگی تهران، می‌تواند به نخستین «خیابان جشنواره» ایران تبدیل شود. خیابانی که در آن، رویداد دائمی جایگزین سکون شهری شده و حتی این ظرفیت را در خود دارد که به‌عنوان مرکز جشنواره‌های منطقه معرفی شود. تفاوت اصلی این ایده با پروژه‌های رایج شهری در ایران، در همین نکته نهفته است. مردم برای دیدن یک خیابان سنگ‌فرش‌شده سفر نمی‌کنند؛ برای تجربه‌کردن فضا، موسیقی، نور، غذا، هنر و هر آنچه حس زندگی شهری به آنها القا می‌کند، سفر می‌کنند. تهران سال‌هاست توسعه را با ساخت‌وساز اشتباه گرفته است؛ درحالی‌که شهرهای موفق جهان اکنون از «شهر خلاق» به‌عنوان موتور رشد استفاده می‌کنند. تفاوت این دو نگاه بنیادین است: در الگوی قدیمی، شهر از طریق فروش زمین و تراکم، درآمد تولید می‌کند اما در الگوی جدید، شهر از طریق تجربه و گردشگری ارزش خلق می‌کند.

نکته مهمی که باید به آن اشاره کرد، این است که چنین پروژه‌ای الزاما نیازمند سرمایه‌گذاری عظیم عمرانی نیست. مزیت اصلی، در بازآفرینی هویت شهری است. بسیاری از مشاغل خرد و متوسط می‌توانند پیرامون این محور شکل بگیرند؛ کافه‌ها، گالری‌ها، فروشگاه‌های صنایع خلاق، استارت‌آپ‌های فرهنگی، تورهای شهری، اجراهای هنری و کسب‌وکارهای شهری. این یعنی اشتغال‌زایی مستقیم و غیرمستقیم برای جوانان، هنرمندان و فعالان بخش‌های مختلف. اما مهم‌تر از اقتصاد، اثر اجتماعی چنین پروژه‌ای است. در دوران پساجنگ، شهرها به فضاهایی برای ترمیم روان جمعی نیاز دارند. خیابان‌های زنده و فرهنگی، حس تعلق شهروندان را بازسازی می‌کنند و مانع فرودگی روانی جامعه می‌شوند. «خیابان جشنواره» می‌تواند به نماد بازگشت زندگی به تهران بدل شود. با این حال، اگر این ایده صرفاً به چند المان تزئینی یا پروژه‌های پروراکریتیک تقلیل پیدا کند، شکست خواهد خورد. البته لاله‌زار تنها زمانی موفق خواهد شد که از دام پروژه‌های نمایشی خارج شود. بسیاری از پیاده‌راه‌های ایران شکست خوردند، چون فاقد «سناریوی زندگی» بودند؛ خیابان زیبا شد، اما دلیلی برای حضور مداوم مردم ایجاد نشد. خیابان جشنواره باید بر مبنای برنامه‌ریزی رویدادمحور، مشارکت بخش خصوصی، حضور هنرمندان مستقل و آزادی فعالیت‌های فرهنگی طراحی شود؛ وگرنه به یک فضای مصنوعی و کم‌جان دیگر تبدیل خواهد شد. تهران پساجنگ، برای بازیابی روح اقتصادی و اجتماعی خود، به پروژه‌هایی نیازمند است که هم‌زمان امید، ثروت، اشتغال و هویت تولید کنند. احیای خیابان لاله‌زار می‌تواند آغاز چنین مسیری باشد. در شهری که سال‌ها زیر فشار بحران‌های اقتصادی و اجتماعی فرسوده شده، شاید زمان آن رسیده که توسعه را نه از بتون و آسفالت، بلکه از خیابان، فرهنگ و زندگی شهری آغاز کنیم.

در سپهر سیاسی، اجتماعی و اقتصادی امروز ایران، اینترنت دیگر صرفاً یک زیرساخت فنی متشکل از کابل‌های فیبر نوری، دکل‌های مخابراتی، سرورها و پهنای باند نیست؛ به پیچیده‌ترین و حساس‌ترین کلاف درهم‌تنیده حکمرانی در ایران تبدیل شده است. اینترنت اکنون نقطه‌ای است که در آن اقتصاد دیجیتال، آزادی‌های مدنی شهروندان، دغدغه‌های خطیر امنیتی، سیاست‌گذاری‌های فرهنگی و انتظارات انباشته عمومی به‌شدت با یکدیگر تلاقی می‌کنند. در چنین بافتار پراشتهاب و حساسی، ابلاغیه اخیر رئیس‌جمهور مبنی بر واگذاری مسئولیت پیگیری وضعیت اینترنت به معاون اول، بیش از آنکه یک تغییر اداری ساده باشد، نشان‌دهنده تغییر در «سطح پیگیری» پرونده است. این اقدام، از منظر تحلیل نهادی، پاسخ به این واقعیت است که گره‌های موجود در فضای مجازی ایران، ماهیتی فزاینشی پیدا کرده‌اند. هرچند ممکن است در نگاه نخست، ورود معاون اول به معنای کاهش نقش وزارت ارتباطات تلقی شود، اما از دیدگاه «مدیریت استراتژیک»، این جابه‌جایی به معنای انتقال مرکز ثقل تصمیم‌گیری از سطح «تکنولوژی» (وزارتخانه) به سطح «سیاست‌گذاری کلان» (نهاد ریاست‌جمهوری) است؛ رویکردی که هدف آن مدیریت هم‌زمان تعارضات پروراکریتیک و ملاحظات حاکمیتی در لایه‌های ارشد قدرت است.

ارتقای سطح بازی؛ خروج از بن‌بست‌های پروراکریتیک ونهادی

برای درک چرایی این تصمیم باید به ساختار تصمیم‌گیری درباره فضای مجازی در ایران نگاهی واقع‌بینانه انداخت. واقعیت انکارنشدنی این است که سیاست‌گذاری کلان، اعمال محدودیت‌ها و فیلترینگ، مدت‌هاست از انحصار و اختیار تام یک وزارتخانه خارج شده است. نهادهای فرادستی مانند شورای عالی فضای مجازی، کمیته تعیین مصادیق محتوای مجرمانه و سایر مراجع قضائی و امنیتی، بازیگران اصلی این میدان هستند. در این ساختار تودرتو، یک وزیر، هرچند هم که از اراده قوی و تخصص بالا برخوردار باشد، به تنهایی توانایی و «وزن سیاسی» لازم برای تغییر معادلات کلان را در مواجهه با نهادهای حاکمیتی ندارد. ارجاع این پرونده به معاون اول، به معنای ارتقای سطح پیگیری بحران از یک «مسئله بخشی» به یک «پروژه ملی و حاکمیتی» است. دکتر عارف، به‌عنوان شخص دوم قوه مجریه که هم دارای پیشینه آکادمیک در حوزه مخابرات است و هم از مقبولیت سیاسی در میان جناح‌های مختلف و نهادهای حاکمیتی برخوردار است، می‌تواند با قدرت چانه‌زنی بسیار بالاتری وارد میدان شود. او می‌تواند در جلسات فراقوه‌ای، به نمایندگی از کلیت

رمزگشایی از مأموریت «پاستور» برای اینترنت

چرا کلید عبور از بن‌بست به معاون اول سپرده شد؟

محسن محمودی

دولت و با پشتوانه مستقیم رئیس‌جمهور مذاکره کند؛ کاری که لزوماً از عهده یک وزیر که درگیر پروژه‌های اجرایی روزمره است، برنی‌آید.

سپر حفاظتی برای وزیر؛ تفکیک سیاست‌ورزی از تکنولوژی

در ماه‌های گذشته، وزیر ارتباطات بارها بر اهمیت توسعه شبکه و گسترش فیبر نوری تأکید کرده، اما به دلیل تداوم محدودیت‌های اعمال‌شده از سوی نهادهای دیگر، نوک پیکان انتقادها همواره به سمت او نشانه رفته است. این وضعیت یک پارادوکس فرساینده برای وزارت ارتباطات ایجاد کرده بود؛ پاسخ‌گویی در برابر محدودیت‌هایی که خود نقشی در ایجاد آنها نداشته است. تصمیم رئیس‌جمهور، در واقع ایجاد یک «سپر حفاظتی» برای وزیر ارتباطات است. با انتقال بار سنگین چانه‌زنی‌های سیاسی و امنیتی به دفتر معاون اول، وزارت ارتباطات از یک «نهاد پاسخ‌گو در برابر فیلترینگ» به جایگاه اصلی خود یعنی «توسعه‌دهنده زیرساخت‌های فناوری» بازمی‌گردد. این تفکیک وظایف هوشمندانه، به وزیر اجازه می‌دهد تا تمام تمرکز ساختاری وزارتخانه را معطوف به ارتقای کیفیت شبکه، حمایت از استارت‌آپ‌ها و توسعه اقتصاد دیجیتال کند. دفاع از عملکرد وزیر در اینجا یک ضرورت تحلیلی است؛ او در چارچوب اختیارات محدود خود برای حفظ زیرساخت‌ها تلاش کرده، اما رفع فیلترینگ نیازمند یک اراده سیاسی-حاکمیتی است که اکنون به درستی در دستان معاون اول قرار گرفته است.

اقتصاد دیجیتال در لبه پررنگه؛ ضرورت هم‌گرایی در بدنه دولت

یکی دیگر از ابعاد حیاتی این تصمیم، وضعیت شکننده اقتصاد دیجیتال است. میلیون‌ها شهروندی که معیشت آنها به پلتفرم‌های بین‌المللی گره خورده، خسارت‌های مادی سنگینی را متحمل شده‌اند. وزارت ارتباطات تلاش کرده با تقویت پلتفرم‌های بومی، از حجم این خسارت‌ها بکاهد، اما واقعیت این

رمزگشایی از مأموریت «پاستور» برای اینترنت

چرا کلید عبور از بن‌بست به معاون اول سپرده شد؟

است که پلتفرم‌های بومی نتوانسته‌اند به‌طور کامل جایگزین نیازهای ارتباطی جهانی جامعه شوند. وزیر ارتباطات به خوبی می‌داند که توسعه پایدار بدون اتصال به اقتصاد جهانی ممکن نیست و نظرات کارشناسی خود را نیز منتقل کرده است. اما ورود معاون اول به این عرصه، به معنای ورود بالاترین سطح سیاست‌گذاری اقتصادی دولت به بحران اینترنت است. معاون اول با توان همسokردن وزارتخانه‌هایی نظیر اقتصاد و صمت با وزارت ارتباطات، می‌تواند یک جبهه متحد دولتی برای دفاع از حقوق دیجیتال تشکیل دهد. این هم‌گرایی، وزن استدلال‌های اقتصادی را در برابر ملاحظات صرفاً امنیتی در نهادهای تصمیم‌گیر افزایش می‌دهد و راه را برای یک مصالحه ملی هموار می‌کند.

حساسیت‌های حکمرانی ومعمای توازن

در پیام رئیس‌جمهور به صراحت بر «حساسیت‌های حکمرانی»، «نظر رهبری» و «وعده‌های داده‌شده به مردم» اشاره شده است. این کلیدواژه‌ها نشان می‌دهند دولت با یک معادله چندمجهولی روبه‌رو است. بازگشایی و عادی‌سازی فضای اینترنت در ایران نمی‌تواند با یک دستور ساده اداری اتفاق بیفتد، بلکه نیازمند تدوین یک «پروتکل توافق و اعتماد متقابل» میان دولت، نهادهای امنیتی و جامعه مدنی است. مأموریت اصلی معاون اول، معماری همین ساختار چابک و توافق‌نامه نانوشته است؛ مأموریتی که به‌جای رویکرد حذفی، بر مبنای اقناع و مصلحت‌اندیشی کلان شکل گرفته است.

فرجام سخن؛ هم‌افزایی استراتژیک به جای تقابل نهادی

در نهایت، تحلیل این رویداد نشان می‌دهد که نباید تصمیم رئیس‌جمهور را به معنای تضعیف وزارت ارتباطات تفسیر کرد. برعکس، این اقدام یک «بازآرایی استراتژیک» در جبهه دولت برای حل یکی از مزمن‌ترین بحران‌های کشور است. دولت به این درک رسیده است که برای باز کردن گره اینترنت، به دو بازوی تفکیک‌شده نیاز دارد: یک بازوی سیاسی-حاکمیتی (معاون اول) برای خط‌شکنی و عبور از موانع سفت و سخت نهادی و یک بازوی فنی-اجرایی (وزارت ارتباطات) برای توسعه مستمر زیرساخت‌ها. اگر این هم‌افزایی با موفقیت مدیریت شود، می‌تواند الگویی نوین از حکمرانی شبکه‌ای در ایران ارائه دهد؛ الگویی که در آن تکنوکرات‌ها به توسعه فنی می‌پردازند و سیاست‌مداران ارشد، با سپرکردن اعتبار سیاسی خود، راه را برای تحقق وعده‌های مردمی هموار می‌کنند. پیروزی در این میدان، گامی بلند در راستای بازسازی سرمایه اجتماعی در ایران خواهد بود.

برای یادکرد روز بزرگداشت حکیم فردوسی پاکزاد

کاخ بلند «شاهنامه» و پرچم هویت «ملی» که بر بالایش برافراشته است

اندیشه‌های ضدملی از این «ملت کهن» دفاع خواهد کرد (که برخی نموده‌های این امر را در شرایط امروزی هم می‌توان به چشم دید). پس آن‌گونه‌که بعضی‌ها می‌پندارند و در زمانه‌ای که عده‌ای کماکان به ستیز با بن‌مایه‌های ملی ایرانیان ادامه می‌دهند، «شاهنامه» را نمی‌توان کنار نهاد و آن را انکار کرد یا گمان کرد که با پدیده دیگری جایگزین خواهد شد. بی‌هیچ شکی «شاهنامه» پرچم هویت و شرف «ملت ایران» خواهد ماند و بر بالای کاخ بلندی که فردوسی آن را برآورده است، در اهتزاز خواهد بود. بنابراین شایسته است روز بزرگداشت حکیم فرزانه و اثر گرانمایه‌اش را گرامی بداریم و در پاسداشت میراث گوهرگون وی و انس و خلوت با آن بکوشیم.

در پایان این یادداشت کوتاه، خوب است چند بیتی از داستان دوازده رخ، دفتر یکم شاهنامه، بر پایه نسخه چاپ مسکو (چاپ دهه ۴۰ خورشیدی) را با هم بخوانیم. علاقه‌مندان می‌توانند متن کامل را از «شاهنامه» بخوانند:

جهان چون به زاری برآید همی / بد و نیک روزی سرآید همی
چو بستی کمر بر در راه از / شود کار کینتیت یکسر دراز
به یک روی جستن بلندی سزاست / اگر در میان دم ازدهاست
و دیگر که گیتی ندارد درنگ / سرای سینچی چه یهن و چه تنگ
پرستنده آژ و جویای کین / به گیتی ز کس نشنود آفرین
چو سرو سهی گوژ گردد به باغ / بدو بر شود تیره، روشن چراغ
کند برگ پژمرده و بیخ سست / سرش سوی بستی گراید نخست

۱	۳	۲	۴
	۶		
۸	۱	۳	۲
		۵	۷
۹	۶	۵	۴
	۸	۷	۵
		۱	۳
		۷	

۴	۹	۲	۸	۱
		۵	۳	۹
۶	۷	۹	۵	۴
	۵		۱	
	۹	۳	۴	۵
۲	۵	۲	۴	۸
		۱	۷	
	۶			۲

سودوکو سخت ۴۳۱۵

زمان پیشنهادی: ۴۰ دقیقه

قانون‌های حل جدول سودوکو

۱- در هر سطر و ستون باید اعداد یک تا ۹ نوشته شود. بدیهی است که هیچ عددی نباید تکرار شود.

۲- در هر مربع ۳×۳ اعداد یک تا ۹ باید نوشته شود و در نتیجه هیچ عددی نباید تکرار شود.

سودوکو ساده ۴۳۱۵

زمان پیشنهادی: ۲۰ دقیقه

سودوکو

سودوکو Sudoku یک واژه ترکیبی ژاپنی به معنای عدددهای بی‌تکرار است و امروزه به جدولی از اعداد گفته می‌شود که به عنوان یک سرگرمی رایج در نشریات کشورهای مختلف به چاپ می‌رسد.

حل سودوکو ۴۳۱۴

۱	۳	۷	۸	۵	۴	۲	۹	۶
۵	۹	۸	۳	۲	۶	۷	۱	۴
۶	۲	۴	۹	۱	۷	۳	۵	۸
۹	۱	۶	۵	۴	۸	۲	۷	
۲	۸	۳	۶	۷	۹	۱	۴	۵
۷	۴	۵	۱	۸	۲	۹	۳	۶
۴	۶	۱	۲	۹	۸	۵	۷	۳
۸	۷	۲	۳	۵	۹	۶	۱	
۳	۵	۹	۷	۶	۱	۴	۸	۲

۳	۴	۶	۷	۵	۸	۱	۹
۵	۶	۹	۲	۸	۱	۷	۴
۸	۷	۱	۹	۳	۶	۲	۵
۲	۹	۵	۶	۸	۱	۳	۴
۴	۵	۷	۱	۲	۳	۶	۸
۶	۱	۸	۵	۴	۳	۲	۹
۱	۳	۴	۵	۲	۹	۷	۶
۷	۲	۵	۳	۹	۶	۴	۸
۹	۸	۶	۳	۱	۷	۵	۲

حل جدول ۵۳۱۸

۱۵	۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹	۱۰	۱۱	۱۲	۱۳	۱۴	۱۵
۱														